

ОБУХІВСЬКІ ВІСТІ

№4 (937)

22 ЖОВНЯ 2022 РОКУ

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

«ТУТ МОЄ СЕРЦЕ, ТУТ МОЯ ДУША». ОБУХІВ ПОПРОЩАВСЯ З ГОСПОДАРЕМ ГРОМАДИ

Пішла з життя людина-епоха, керівник, господар міста і громади, людина з великим серцем і щирою душею. Тож не дивно, що розділити біль втрати і попрощатись зі своїм мером, як по-простому звали його в громаді, суботньої днини зібралося стільки люду, що на площі перед ОЦКІДом вільного місця не було. Серед присутніх - члени виконкому, депутати міської ради, голови старостинських округів, депутати обласної ради, очільники сусідніх громад, нинішні і колишні керівники підприємств і організацій, представники духовенства Обухівського благочиння ПЦУ і прості обухівці, які знали і поважали Олександра Левченка. Адже за час його керування містом Обухівська громада набула значного соціально-економічного розвитку з потужною промисловістю, житловою забудовою, розвинутою комунікаційною інфраструктурою, стабільною системою освіти, охорони здоров'я, спорту, бізнесу, підприємництва.

Через живий коридор, створений військовими, труну з тілом міського голови, покриту прапором України, пронесли бійці ДФТГ і встановили на лафет біля величезного портрету очільника міста. На сходах у почесній варті застигли курсанти з нагородами, які отримав за життя міський голова.

Заупокійна панахида відбулася в церкві Різдва Пресвятої Богородиці, чин відслужив митрополит Бориспільський і Броварський Антоній разом зі священниками Обухівського благочиння Православної церкви України.

Хвилиною мовчання громада вшанувала пам'ять Олександра Левченка.

Щірі співчуття родині та громаді з приводу неоправної втрати висловлювали промовці. Багато добрих слів про Олександра Левченка як про людину, професіонала, міцного господарника, міського голову, який

13 жовтня Обухівську громаду облетіла приголомшлива звістка про те, що у київській клініці О.Шалімова помер міський голова Олександр ЛЕВЧЕНКО. Тривалий час Олександр Миколайович вів свою війну з підступною хворобою. До останнього він вірив, що одужає, до останнього будував плани на майбутнє...

понад усе любив свій Обухів і мріяв перетворити його на європейське місто, мовили секретар міськради Сергій Ключко, голова Київської обласної військової адміністрації Олексій Кулеба, виконавчий директор Асоціації міст України Олександр Слобожан, голова Обухівської районної військової адміністрації Олександр Гомон, голова райради Антон Карманов, Бучанський міський голова Анатолій Федорук.

Виступаючи перед численною громадою, секретар міської ради Сергій Ключко сказав: «Уперше Олександр Левченко став головою Обухова у 2012 році. Згодом у 2015 і 2020 році обухівці знову висловили довіру своєму землякові, повторно обрвали його міським головою. За ці десять років яскраво проявився його талант керівника і господаря. І справді, місто змінилося у кращий бік, стало комфортним для проживання, привабливим для інвестицій, красивим і ошатним. І це, в першу чергу, заслуга Олександра Левченка, його команди і депутатів. Оновлювались дороги і тротуари, житлово-комунальне господарство, освітні, дошкільні, спортивні, медичні заклади, відкрились ЦНАП, сервісний центр МВС, амбулаторія загальної практики сімейної медицини, інклюзивно-ресурсний центр, спортивні об'єкти... Це не повний перелік досягнень за роки перебування на посаді міського голови Олександра Левченка. Він бачив перспективи розвитку міста, але, на превеликий жаль, смерть завадила втілити їх у життя. Обухів і мешканці громади у жалобі. Доб-

рою і чуйною людиною, надійним товаришем, мудрим керівником Олександр Миколайович залишиться у нашій пам'яті».

Очільник району Антон Карманов у прощальному слові згадав яким був очільник міста: «Життя цієї людини може бути прикладом наполегливості у роботі, безмежної любові і терпимості до людей, готовності допомогти нужденним, тонкого орієнтування в життєвих ситуаціях і оптимального вирішення непротих соціальних проблем. Олександр Миколайович користувався беззаперечним авторитетом серед колег, голів територіальних громад району, керівників підприємств, установ, організацій та жителів міста та району. За час трудової діяльності Олександр Миколайович неодноразово нагороджувався різними нагородами. Цьогоріч за значний особистий внесок у соціально-економічний розвиток району та з нагоди 660-ї річниці заснування Обухова Олександр Левченку присвоєно звання «Почесний громадянин Обухівського району». Але найбільшою нагородою для Олександра Миколайовича була повага людей, з якими і для яких він працював».

Директор ПрАТ «Обухівський молокозавод» Олексій Зануда співчував рідним, усій великій територіальній громаді Обухова, позаяк відійшла у вічність людина, яка щиро вболівала за рідне місто, талановитий організатор і відповідальний керівник, який умів слухати й відгукуватися на проблеми людей. З сумом Олексій Петрович повідомив, що він втратив свого найкращого

друга, адже з Олександром Левченком товаришував сорок років, разом вони ділили радощі і незгоди, підтримували один одного, побудували поряд будинки на мікрорайоні Лукавиця. Олексій Зануда розчулив присутніх зізнанням, що на останній сесії, присвяченій Дню Обухова, йому здалося, ніби Олександр Миколайович прощався з громадою - так щиро, по-батьківськи, обіймав він кожного, кому вручав нагороди, неначе передчуваючи свій скорий відхід.

Останніми днями ворог масовано обстрілює всю Україну, і наша громада не стала винятком. Тому, коли посеред церемонії залунала сирена і ведуча запропонувала бажаним піти в укриття, люди не розійшлися, а вишикувались довгою вервечкою, щоб останній раз віддати шану своєму міському голові, вклонитися і покласти живі квіти. Під завивання сирен громада прощалась з Олександром Левченком. Обережки квітів раз-у-раз прибирали з лафета, а квіткова гора все росла і росла...

В одному зі своїх прижиттєвих інтерв'ю Олександр Левченко признався в любові рідному місту: «Я пишаюся нашою обухівською громадою. Тими людьми, які проживають у цьому місті, працюють на нього і яких я щиро поважаю. Я люблю своє місто, воно дуже важливе у моєму житті. Тому що провів тут все своє свідоме життя. Тут моє серце, моя душа, бо я Обухів щиро-щиро люблю». А обухівці виконали заповіт свого голови - поховали його поряд з другом, попереднім міським головою Володимиром Мельником на центральному міському кладовищі «Польок». Спійть спокійно, друзі. Нехай легкою буде вам земля і вічною пам'ять!

Олена ДРАЧУК
Фото Миколи КРИВОШЕЇ

ЗНОВУ ВТРАТИ В ОБУХІВСЬКІЙ МТГ

10 жовтня 2022 року в боях за Краматорськ загинув наш земляк, мешканець с.Перегонівка, воїн Обухівського 135 тербатальйону

СКРЕКОТЕНЬ ВІТАЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Народився Віталій 16 червня 1971 року в селі Горшків Тетіївського району на Київщині. Закінчив місцеву школу та Білоцерківське вище професійно-технічне училище будівництва та сервісу. В Перегонівці жив з 1992 року, працював будівельником і займався бджолярством.

З початком АТО мобілізований 19 серпня 2014 року, увійшов до складу 93 ОМБР механіком-водієм БМГП. Пройшов Опітне, Авдіївку, Піски. За захист Донецького аеропорту нагороджений нагрудним знаком «За оборону Донецького аеропорту».

З перших днів повномасштабного вторгнення російських окупантів Віталій записався в Обухівську територіальну оборону і добровольцем пішов на фронт у складі 135 батальйону ЗСУ стрільцем відділення. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня та грамотою військової частини А 7301 «За мужність та відвагу».

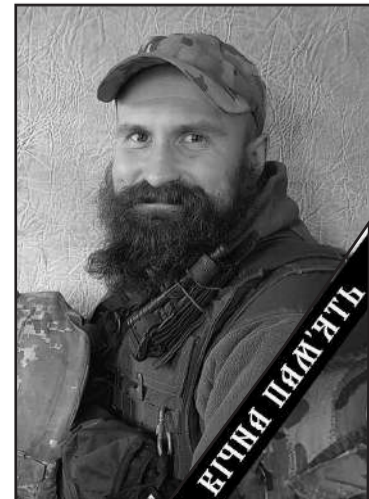

13 жовтня 2022 року, обороняючи Донеччину, загинув обухівець, воїн-гранатометник 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжців

ЧЕРНЮШОК ЄВГЕНІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Народився 6 серпня 1985 року. Закінчив Обухівську школу №1 імені А.Малишка, Київський національний університет будівництва і архітектури за фахом інженер-будівельник. Працював у будівництві, в компанії «БРСМ-Нафта». З липня 2015-го по жовтень 2016-го брав участь в АТО. У складі Національної гвардії виконував завдання по охороні об'єктів інфраструктури Слов'янська.

Мобілізований 24 лютого 2022 року в перший день війни. Потрапив до 72 ОМБр імені Чорних Запорозжців. Захищав Київщину, потім Донбас - Світлодарськ, Вугледар. Восени наші захисники почали проводити контратакувальні операції на Донеччині. Під час одного із таких штурмів група Чернюшка попала під шквальний артилерійський вогонь, в результаті якого Жена загинув. Це сталося 13 жовтня 2022 поблизу н.п. Павлівка Донецької області.

ЗГАДУЮЧИ МІСЬКОГО ГОЛОВУ

У середині липня 2022 року у виданні «Моя Київщина» було розміщено розлоге інтерв'ю кореспондентки газети з Обухівським міським головою під назвою: «ГОЛОВА ОБУХІВСЬКОЇ ГРОМАДИ ОЛЕКСАНДР ЛЕВЧЕНКО: МИ ЗБУДУВАЛИ ТРИ ЛІНІЇ ОБОРОНИ». Журналістка Надія Савчук спілкувалася з очільником МТГ про те, як одна з найбільших громад на південь від Києва готувалася до відсічі ворогу, як на Обухівщині живуть внутрішньопереміщені особи, про підготовку укриттів у закладах освіти, про поточні питання життєдіяльності міста і громади та про перспективні проєкти, які можна реалізувати. Пропонуємо його Вашій увазі.

ГОЛОВА ОБУХІВСЬКОЇ ГРОМАДИ

Олександр ЛЕВЧЕНКО:

«МИ ЗБУДУВАЛИ ТРИ ЛІНІЇ ОБОРОНИ»

- Олександр Миколайовичу, насамперед розкажіть як початок повномасштабного вторгнення РФ, зокрема на Київщині, позначився на Обухівщині?

- В Обухові є логотип, придуманий нашою громадою: «Обухів – це земля, що нам Богом дана». І дійсно, господь Бог відвів усі погрози і все те, що повинно було прилітати, воно пролітало повз наше місто. Хіба що десь за Обуховом було збито ракети, частина яких упала в полі. Місто жило в своєму традиційному життєвому ритмі. Під час опалювального сезону було тепло, була гаряча вода, місто прибиралось тощо. Тому ми усією громадою працювали вже над тим, як оборонятися. З почуттям великої поваги я дякую кожному жителю нашого міста за патріотизм та колосальну роботу, яка була задля цього зроблена, адже було побудовано три лінії оборони. Ви знаєте, що у рашистів були плани обійти Фастів, Васильків і заходити з цієї сторони на Київ. Але, в нас були побудовані фортифікаційні споруди, зводні опорні пункти тощо. Все що було зроблено, склалося у великий потужний кулак, який ми приготували, якщо б ворог ступив на Обухівську землю.

- Скільки наразі в громаді проживає внутрішньопереміщених осіб (ВПО) і яка їм надається допомога органами влади?

- На сьогоднішній день в громаді проживає ВПО більше 9300 чоловік. Спочатку переселенців було ще більше, а зараз частина вже повийжджала. Є сьогодні ВПО, які розміщені і в приватних будинках, і в квартирах, їм надається державна соціальна допомога. Ми отримуємо гуманітарну допомогу, надаємо харчові пайки, одяг і все необхідне для цих людей. Більш того, завдяки програмі «Турбота», якщо переселенець дійсно потребує грошової допомоги, то ми також приймаємо в цьому участь. Тобто жодна внутрішньопереміщена особа не була обділена нашою увагою.

- Чи притаманна Обухову проблема розкрадання гуманітарної допомоги, як це подекуди спостерігалось в інших містах області?

- У місті Обухові не фіксували таких випадків, адже з самого початку, коли ми почали працювати по гуманітарній допомозі, відкрили чотири склади, де організували облік. З усіма тими компаніями, які надавали нам допомогу, було заключено договори. Між іншим, гумдопомогу ми брали не лише для нашого міста, а ділилися з нашими деокупованими містами.

- Напередодні нового навчального року дуже гостро стоїть питання облаштування укриттів у навчальних за-

кладах. Яка ситуація із цим критично важливим питанням в Обухові?

- Ми сьогодні відновили роботу двох дитячих садочків, де маємо укриття для дітей під час повітряної тривоги. Звісно, ми готуємося до нового навчального року, відтак разом з комісією ТЕБ та НС та нашими пожежниками створили комісію, якою було обстежено усі навчальні заклади нашої громади, а це 15 шкіл і 15 дитячих садочків. Сьогодні місцевою програмою було прийнято рішення про виділення коштів і ми зараз готуємо укриття. Зараз йде потужна робота, зокрема по селах, для того, щоб якщо буде відновлено офлайн-навчання в школах, ми мали можливість сховати наших дітей.

- Одне з найбільш дражливих місцевих питань полягає у виділенні коштів на діяльність місцевої оборони. Розкажіть, будь-ласка, про ситуацію з виділенням 25 мільйонів гривень, а саме: на що пішли ці кошти, що було придбано тощо?

- Певно десь пішла якась викривлена інформація, адже коли почалась війна, сесією Обухівської міської ради було виділено кошти у сумі 25 мільйонів гривень. На території міста були створені два добровольчі формування територіальних громад (ДФТГ). На сьогодні ми з 25 мільйонів витратили близько 11 мільйонів. Зауважу, їх витратив не міський голова, а Обухівська міська рада, депутати. Таким чином ми для добровольчого формування закупили 700 бронежилетів, 700 комплектів військової форми, каски, берці, спортивний одяг. Зокрема, ми утримуємо обидва ДФТГ на повному харчуванні. На ці кошти ми закуповуємо все те, що необхідно сьогодні і для нашого батальйону територіальної оборони і для нашого ДФТГ. У нас є центр підготовки наших воїнів, який утримується

за рахунок міського бюджету, де хлопці з ДФТГ та тероборони проживають і проходять підготовку протягом 10-15 днів. Якщо хтось не розуміє що таке 25 мільйонів, куди вони йдуть і навіщо, то ми готові сказати, що витратили їх за призначенням і робили ту справу, яка пішла на користь нашим Збройним силам. Більш того, всім жителям нашої громади, яких призвали в ЗСУ, але які не мали бронежилетів, ми обов'язково видавали і видаємо їх. Також варто сказати, що сесією міської ради було прийнято рішення та розроблена програма, завдяки якій було виділено кошти, де кожному, хто підписав контракт і має відношення до добровольчого формування територіальної громади, виплачується допомога у сумі 6500 грн кожному. Це, до речі, також входить у вищезгадану суму в 25 мільйонів гривень.

- Останнім часом місцеві засоби інформації переймаються долею ландшафтного заповідника місцевого значення, відомого як гора Педина. Наші джерела стверджують, що гора до цих пір не отримала належної фіксації, а відтак її стан не відповідає заявленому статусу. Скажіть, є шанси, що підходи до гори, стежки на ній, оглядові майданчики будуть впорядковані?

- Коли від наших жителів надійшла ініціатива зробити його заповідною зоною, ми залюбки за це взяли і сесією було прийнято рішення відносно цієї території. Так, ми переймаємося цим питанням, і є перші завдання поставлені перед нашими архітекторами, щоб дійсно зробити цю гору приємним, ландшафтним чудовим місцем не тільки для відпочинку наших обухівчан. Я хочу і мрію зробити це красивим місцем. Скажу, що вже є перші ескізи проєкти, і як тільки ми погодимо з громадою, обов'язково це зробимо. Взагалі, це не від мене за-

лежить, а від усієї моєї команди професіоналів, депутатів, які сьогодні розуміють і підтримують нас у цій справі.

- Те саме питання стосується функціонування неофіційних пляжів на озері Фейхоа в центрі Обухова. Ми розуміємо, що територія кар'єру знаходиться в концесії. Іншими словами – чи власник заводу так і ритиме в середмісті до 2030 року чи територія заводу буде продана і на його місці постане новобудова?

- Дійсно, це питання ми розглядаємо, і розуміємо що завод, який там є, він вже себе віджив і якість того продукту, який він випускає сьогодні, не відповідає сучасним стандартам. Ми ведемо багато переговорів, і інвесторам, які сьогодні приходять до Обухівської міської ради, пропонуємо до будови дану територію, аби зробити там чудове місце не тільки житлового будинку, а й торгово розважального комплексу, в тому числі з облаштованим озером для відпочинку. Це стане можливим як тільки закінчиться процес видобутку глини, а він закінчиться, адже сьогодні є порозуміння власників цього підприємства, що воно має бути закрите.

- Як триває в Обухові процес перейменування вулиць? Є чутки, що значна частина обухівців тримається правила «я за дерусифікацію/декомунізацію – тільки не на моїй вулиці/селі». В цьому відношенні цікаво чи буде перейменованим село Перше Травня?

- У багатьох Перше травня має різні асоціації, тому ми віддали це рішення на розсуд громади і не маємо права їм нав'язувати як їм називатися. Я вважаю, що Перше Травня ніяк не пов'язано з моментами, що треба перейменовувати сьогодні і негайно. Категоричними ми ніколи не були і не будемо, нехай люди самі визначаються. По усіх інших вулицях та селах нашої громади створена кваліфікована комісія із спеціалістів, де люди приїждять і радяться. Звичайно, більшість цих вулиць будуть перейменовані і будуть носити нові назви, пов'язані з історичним надбанням нашого краю, також носитимуть імена наших Героїв, які віддали свої життя за Україну в нинішній час. Процес перейменування вже на завершальній стадії, проходить він досить активно. У кожному населеному пункті, де була потреба у перейменуванні, населення включалося та допомагало в цьому питанні. Також працювали депутати по округах, які входять в дану комісію, і як тільки закінчиться процес обговорення і буде рішення комісії, на сесії вирішиться це питання.

- І наостанок, що Ви особисто після перемоги хотіли б зробити в Обухові? Можливо є якісь особливі плани чи унікальні задуми?

- Так, ми обов'язково після перемоги увіковічимо наших Героїв, тому що маємо загиблих з Обухівської громади. Кожного разу під час поховання від центральної площі міста перед Центром культури і дозвілля ми віддаємо шану нашим хлопцям. Ми вже передбачили місце, де хотіли б побудувати сквер пам'яті учасників російсько-української війни. Ми обов'язково втілимо це в життя і вже є деякі напрацювання. Треба сказати, що в цьому питанні для нас буде дуже важлива думка наших громадських організацій, волонтерів, які взято займаються своєю справою. З огляду на все те, що вони роблять, бере гордість за наших людей. Повірте, це вже інші люди, аніж ті, що були до війни.

Надія САВЧУК, «Моя Київщина»

ВІН БУВ ВІДКРИТОЮ ЛЮДИНОЮ

З Олександром Левченком мене пов'язала доля у 2017 році, коли я вперше завітав до міської ради з ідеями цифровізації міста. До цього я шукав хто б «по старинці» завіз мене до кабінету і відрекомендував, та, як виявилось, в цьому не було потреби. Олександр Миколайович був дуже відкритою людиною. Я з першого разу потрапив до нього на прийом і отримав зворотній зв'язок, разом з ним надію на те, що ми багато разом зробимо. Згодом так і сталося. Саме завдяки його допомозі з'явилися такі проєкти як «Відкрите місто», Телеграм-група «Безпечне місто Обухів» та багато інших.

Уже в перші дні війни, коли ворог відправляв смс міським головам із пропозицією перейти на його бік, Обухів активно готувався до оборони. Такі елементарні, але водночас складні логістичні та матеріальні речі як їжаки, блоки, пісок, мішки та багато іншого вирішувалися надзвичайно швидко, взнаки давався організаторський талант та уміння швидко вирішувати декілька завдань одночасно. У всьому цьому велика заслуга Олександра Миколайовича, хоча його і не було на той час в Україні.

Трошки пізніше, коли постало питання підготовки добровольців, саме його допомога і сприяння дали життя Навчальному центру підготовки добровольців. Сьогодні це унікальна структура, яка діє в складі 135 БТРо і навчає військових як правильно нищити ворога. Без сумніву – без допомоги Олександра Миколайовича ми б тоді не впоралися.

Були у наших взаєминах і певні напружені моменти, куди без цього. Але і навіть тут я багато чому навчився та зрозумів.

Зараз шкодую лише про те, що багато чого із запланованого не зробили. Що я не встиг перейняти від Олександра Миколайовича достатньо життєвої мудрості та досвіду, яким він щиро ділився із тими, хто був готовий чути. Без сумніву, Обухів втратив Людину з великої літери, справжнього патріота, який поклав своє життя на оltар процвітання міста та добробуту обухівчан. Особисто мені його буде не вистачати...

Царство небесне і вічна пам'ять... Спочивайте з миром, Олександр Миколайовичу!

Михайло ТРАЧ,
голова Обухівської міської організації політичної партії «ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ», член ГО «Асоціація розвитку Обухівщини»

НОВІ КНИГИ ЗЕМЛЯКІВ

«... А Я ПОМОЛЮСЬ ЗА СЕЛО»

НИНІШНЬОГО літа побачила світ нова книга відомого на Обухівщині краєзнавця й дослідника минувшини рідного краю, доктора історичних наук, у минулі десятиріччя діяльного очільника Германівки й Обухівського району Анатолія ШАФАРЕНКА. Об'ємисту дослідницьку свою працю на 500 (!) сторінок автор озгадав чітко й зрозуміло для всіх – «ГЕРМАНІВКА В ІМЕНАХ І ПОДІЯХ НА СТОРІНКАХ СЛАВНОЇ І ТРАГІЧНОЇ І ІСТОРІЇ» (1096–2021 р.р.). Видання, яке вийшло в серії «Історична спадщина Обухівщини», присвячене 925-літтю відомого й історично значимого поселення на берегах літописної річки Красної.

Це – 19-а (!) книжка про минуле й сьогодення містечка, свого часу центру однойменного району, нині визнаного села-музею Германівки. І до кожної з них у якості автора чи співавтора причетний Анатолій Шафаренко. Воно й зрозуміло, коли врахувати той немаловажний факт, що останні десятиліття Анатолій Миколайович виступає не просто дослідником минулого, а й безпосереднім учасником, ініціатором й організатором новітнього соціально-економічного й культурно-освітнього, духовного відродження спочатку рідної Германівки (член сільвиконкому, депутат, сільський голова в 1994-2006 роках), а згодом (депутат Обухівської районної ради, її голова, депутат Київської обласної ради) і всього Малишківського краю.

«ЦЕ історично-краєзнавче, публіцистичне видання розповідає про уродженців Германівки і про тих, кому Германівська земля стала рідною, в розквіт якої вони вклали свою працю і своє життя, - йдеться у анонсі-представленні до книги. – Германівка має велику плеяду людей, життя яких відзначене мужністю і героїзмом під час захисту Вітчизни від нашествия загарбників за період з 1096 (перша писемна згадка про село-містечко) по 2021 роки. Скільки талантів! Державні діячі, хлібороби, вчені, письменники, лікарі, юристи, вчителі, художники, військові... Перед нами проходить кілька поколінь. І в кожній окремій долі – віддзеркалення дуже складної історії нашої пам'яті і подій. Все це зосереджено на драматизмі «великої» і «малої» історії, їх переплетінні, на глибокому аналізі того, що було пережито в трагедіях і в славних успіхах, в обставинах сучасної України, чий заслуги перед суспільством були відзначені почесними званнями, державними бойовими й трудовими нагородами. Історією не завжди можна втішатися – в неї треба ще й учитися».

Саме на достойниках Германівки, на їх представленні читачу, розповідях про цих непересічних германівців – земляків та причетних до розвитку села прибульців, які «відіграли значну роль у становленні й історії цього населеного пункту, пошуку й відтворенні історичних подій, які створювали музеї, видавали книги, будували споруди й дороги, відкривали навчальні заклади тощо», робить наголос автор, адже найважливіші події творять люди, до їх перебігу причетні конкретні особистості.

Анатолій Шафаренко не шкодує місця у своїй новій книжці, щоб представити рідне село в іменах, не скупиться на добрі слова й епітети, аби віддати належне представникам найрізноманітніших професій і родів занять, які не просто гідно прожили життя й живуть понині, а й лишили свій слід в історії чи то села, чи й всієї України, зробили свій внесок у їхній розвиток. Понад сотню найвидатніших особистостей представлено у розділі «Германівка в іменах».

Серед них – фундатор сільської школи і краєзнавець Іван Войтенко, брати-журналісти Михайло та Іван Гетьмани, їхня найстарша сестра, відома доярка місцевої ферми Віра Кудря, заслужений працівник культури Іван Домашенко, подружжя педагогів Володимир та Юлія Іванисенки, відомий літературознавець Леонід Коваленко, вчений-медик Михайло Ковтун, поетеса Марія Литвин, заслужений зоотехнік України Марія Молодід, академік Міжнародної педагогічної академії Віліор Паламарчук, Почесна громадянка Германівки, лікар Галина Скутар, народний художник

України, лауреат Національної премії імені Т.Шевченка Карло Трохименко, мер Одеси до 1913 року Трохим Шафаренко, у минулі роки керівник місцевого сільськогосподарського підприємства Михайло Шевченко.

Відомості про цих та інших достойників із сотні особистостей вміщено у енциклопедичному форматі, а ціла плеяда імен представлена окремо. Читачі зможуть дізнатися про трагічну історію, яка трапилась напередодні вигнання німців з Германівки у травні 1943 року, коли родина Онищенків – дід Микита, подружжя Михайло та Палажка разом з односельцями із сільського кутка Ворочок намагалися врятувати невідомого десантника Миколу, першу доглядали його могили ще під час німецької окупації Варвару Гордон; про героїчний вчинок подружжя Василя та Марини Мазуренків з Довгалівки, котрі під носом у німців ризиковано переховували у погребі та на горіщі трьох бійців-парашутистів; про подібний людський вчинок подружжя Івана та Ульяни Давиденків, їхньої доньки Марії з Шереметівки; про мінометника-орденоносця Другої світової війни і післявоєнного вмілого й людяного керівника сільгоспдприємства Олександра Корбута; про підприємця й щедрого мецената села, яке стало для чоловіка рідним, Михайла Ткачука.

КІЛЬКА років витратив Анатолій Шафаренко для збору матеріалів і написання книжки, підготовки її до друку: спілкувався з живими учасниками й свідками історичних подій ближнього минулого та їхніми небайдужими нащадками, вивчав архівні матеріали і паралельно повсякденно тепер уже на громадських засадах небайдужого жителя непересічного населеного пункту опікувався рідною Германівкою.

Збереженням досягнутого для увіковічення важливих подій і дат та особистостей (публічні й епістолярні звернення до державних органів та органів місцевого самоврядування стосовно функціонування в нинішніх межах історико-музейного комплексу і природного заповідника Ревина гора), і примноження зробленого (відкриття на фасаді місцевого музею меморіальної дошки у пам'ять про десантників Дніпровської десантної операції 1943 року, яка зачепила й нашу місцевість; пошук і повернення в сільську картинну галерею кількох відновлених картин відомого художника Леоніда Стиля, який у 70-х роках минулого століття деякий час жив і творив у селі, героями його картин стали германівці) тощо.

Традиційно для стилю журналістсько-літературної творчості А.Шафаренка, що автор при написанні книг не обмежується лише місцевим краєзнавчим матеріалом, а виходить у своєму дослідженні за його

рамки і нехай стисло, та торкається подій, що відбувалися на нашій благодатній землі впродовж майже тисячі років. Серед них – княжа доба і козацькі часи, обидві світові війни і події, пов'язані з ними, період українських національно-визвольних змагань ХХ-го століття. І в такому вже географічному місці заснувалась добра тисячу років тому Германівка, така вже випала в неї доля, що багато історичних подій навіть всеукраїнського масштабу відбувалися на цих прекраснянських землях (Германівська польсько-українська битва за участю Богдана Хмельницького і майбутній договір, що дістав назву Білоцерківського; Чорна рада і скинення з гетьмана Івана Виговського; трагічні для германівців татарські набіги; селянські повстання й бунти, з'їзди, єврейські погроми; нечувані кровопролитні втрати українців у війні 1939-1945 років; звірства гітлерівців і не менш єзуїтські й підступні дії радянського лицемірного режиму...).

Підтверджувально, користуючись багатьма архівними матеріалами, автор поіменно й із додатковими відомостями наводить такий, на жаль, довгий перелік земляків, «які героїчно загинули або пропали безвісти на фронтах Другої світової війни» – 150(!) чоловік і «уродженців та жителів Обухівщини, які загинули в гітлерівських концтаборах 1941-1945рр.» - 53 безневинні жертви.

Загальновідомо, що радянські генерали, навіть на відміну від німецьких, абсолютно не шкодували своїх солдатів і досить часто здобували перемоги не тактично-стратегічною майстерністю ведення війни, а кровопролиттям бійців. Чи не вперше у книжці «Германівка в іменах і подіях» наводиться «іменний список безповоротних втрат сержантського і рядового складу» військових частин, які звільняли село й околиці, вели жорстокі оборонно-наступальні бої. Сам перелік імен займає кілька десятків сторінок... Кілька тисяч загинув, які знайшли свій передчасний спочинок у германівській землі...

Безцінним, бодай можна сподіватися, для нащадків має бути й наведений інший унікальний архівний матеріал – список уродженців та жителів села Германівки Київського повіту Київської губернії, учасників бойових дій Першої світової війни 1914-1918 років. 156 імен. Звертає на себе увагу й виділено жирним шрифтом імена трьох найхоробріших вояків, які були нагороджені Георгіївським хрестом IV ступеня. Це – ефрейтор Петро Павлович Проценко, стрілець Митрофан Митрофанович Рева та молодший унтер-офіцер Григорій Сидоренко.

КНИЖКА «Германівка в іменах і подіях» писалася й готувалася до друку до 24 лютого нинішнього року. І хоч розмови про можливу війну велися на різних рівнях: від

звичайного побутового до аналітики у високих кабінетах, у листопаді минулого року навіть небеса послали яскраве знамення-попередження, яке спостерігалось на германівській Шереметівці і в доквітлі, через надмірну національну довірливість до останнього не вірилось, що войовничий північно-східний сусід здатний на жорстокий напад на благодатну нашу землю. І коли? Усе ж таки більш цивілізованому, ніж попередні тисячоліття, ХХІ-му столітті, зважиться на безпричинний напад...

Та в повітрі таки тривожно пахло війною. Не обманювався, схоже, з цього приводу й автор, який з історичних джерел і з практичних спостережень під час роботи інженером на залізниці в Сибіру, де випало розпочинати трудову діяльність, добре усвідомив на що здатна російська людина. (Після Бучі й Маріуполя, Оленівки й Запоріжжя так і напрошується вжити інше слово – позацівілізаційна істота).

Тому й вмістив у своїй праці невеличкий, але страшний своєю суттю, насичений численними цифрами й фактами матеріал «Смертоносність москвина». «Москвин (московит) інстинктивно відчуває, що його імперію знищать вищість української культури, вищість українського творчого духу, - розпочинається стаття. – Національний інстинкт підказує москвинам, що саме Україна заб'є осиковий кілок у могилу їхньої імперії. Отже, треба нищити ту клятву Україну всіма силами і всіма засобами». Що у безсилій своїй злобі й пробує нині робити московський загарбницький окупант на миролюбній і впевненій у своєму історичному призначенні українській землі. Велика наша біда, великі несемо втрати, дорого доводиться платити за волю, але кожен дев'ятий із десяти українців впевнений, що в кінцевому підсумку веселка перемоги таки засяє в краю Тараса.

Ще одне підтвердження цьому оптимістичному висновку поява таких безцінних книг, якою з'явилася до читача «Германівка в іменах і подіях», яка не просто інформує наведеними цифрами й фактами, прикладами відданого служінню богом даній землі кращими її синами й дочками, а сприяє національному пробудженню широкого загалу читачів, додає розуміння і впевненості, що ми великий і щедрий на добро народ, який своєю героїчною боротьбою-спротивом агресору уже каже і ще має сказати своє вагомє слово в історичній перспективі Європи та людства в цілому.

І ЗАКІНЧИТИ це своєрідне представлення нової книги невтомного й ненаситного до вивчення історії рідного краю Анатолія Шафаренка хочеться молитвою за Германівку місцевої селянки-поетки, автора слів гімну села Марії Литвин, текстом якої відкривається нова книга дослідника:

**Є різні молитви на різні потреби, а я помолюсь за село.
Проститишу я благодаті із неба,
щоб затишку людям було.
Звертаюсь до тебе, мій Боже єдиний,
із вірою в завтрашній день.
Прости нашим людям гріхи і провини,
хай знову співають пісень.
О, милий мій Боже, помилуй село це,
Германівку рідну мою!
Нехай її горе завжди обминає,
Тебе я, мій Отче, молю!
Хай хиляться важко колосся донизу,
і грають веселля в селі,
а душі людей не черствіють ніколи.
Щастя вам, дорослі й малі!
Прийми цю молитву, наш праведний
Боже, від нас і усіх поколінь.
Хай сонечко світить Германівці гоже
сьогодні й навіки. Амінь!**

І.ПІДГАЄЦЬКИЙ

ОБУХІВСЬКІ ПРАВООХОРОНЦІ ВРЯТУВАЛИ
3-ПІД ОБСТРІЛІВ НЕЩЕРІВЦЯ

Поліцейські Київщини відвідали чоловіка, який постраждав від ракетного обстрілу Обухівщини 10 жовтня. Про це повідомило на своїй офіційній сторінці Обухівське районне управління поліції. Мовою оригіналу:

«10 жовтня під час масової атаки Київської області правоохоронці Обухівщини виявили під уламками будинку 47-річного чоловіка із пораненням ноги. Розуміючи, що кожна хвилинка є вирішальною, поліцейські миттєво помістили пораненого до службового автомобіля та відвезли до лікарні.

Днями правоохоронці відвідали чоловіка. Наразі життю потерпілого нічого не загрожує, попереду у нього тривалий період реабілітації.

«Дякую сержанту поліції Антону Побігаю та

лейтенанту поліції Миколі Будюку за людяність і своєчасно прийняті правильні рішення. Впевнений, що кожен працівник буде так само віддано і відповідально діяти у надзвичайних та складних ситуаціях», - відзначив очільник поліції Київщини Андрій Небитов.

Бажаємо чоловікові скорішого одужання та зичимо міцного здоров'я.

Правоохоронці продовжують захищати і допомагати!

Обухівське районне управління поліції»

ВАЖЛИВО!

НЕК УКРЕНЕРГО МОЖЕ ЗАПРОВАДИТИ ВІДКЛЮЧЕННЯ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ ДЛЯ УНИКНЕННЯ АВАРІЙ

Через значні руйнування енергетичної інфраструктури держкомпанія НЕК Укренерго впроваджує стабілізаційні відключення електроенергії у Київській області. Їх будуть застосовувати, щоб зменшити дисбаланс в енергосистемі та щоб уникнути масштабних відключень.

З високою вірогідністю ці відключення відбудуться в пікові години електроспоживання - зранку до 13:00 та ввечері з 18:00 до 23:00. Через складність пошкодження інфраструктури, відключення можуть тривати понад 4 години. Точний термін відключення залежатиме від стану енергосистем та розпоряджень НЕК Укренерго.

Список населених пунктів, котрих може стосуватися таке

відключення, буде розміщено на сайті та соцмережах ДТЕК Київські регіональні мережі. Слідкуйте за оновленнями.

Для того, аби підтримати енергосистему, закликаємо всіх мешканців Київської області споживати електроенергію помірно - вмикати енергоємні прилади по черзі, максимально низити споживання електроенергії увечері з 18:00 до 23:00.

Бізнес-клієнтів просимо обме-

жити використання зовнішнього освітлення фасадів офісів, ресторанів, торгових центрів тощо.

Ці прості кроки допоможуть знизити необхідність відключень або кількість відключених будинків. Наразі це найкраща підтримка енергетиків, котрі в режимі 24/7 роблять усе можливе, щоб кожен вдома мав світло.

Бережіть себе та рідних!
Віримо в перемогу!

ДК НЕК УКРЕНЕРГО

ДО ДНЯ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ НАГОРОДЖЕНІ

ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ ОБУХІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ:
Онопрієнко Алла Володимирівна, заступник директора з навчально-виховної роботи Академічного ліцею №3
Стрілець Лариса Іванівна, заступник директора з навчально-виховної роботи Академічного ліцею №5

ПОДЯКОЮ МІСЬКОГО ГОЛОВИ:
Анопрієнко Михайло Романович, директор Філії Григорівської загальноосвітньої школи I-III ступенів Обухівської міської ради Київської області «Красненська гімназія» з 2018 по 2022 рік

Бондар Наталія Володимирівна, заступник директора з навчально-виховної роботи Академічного ліцею імені братів Гетьманів Обухівської міської ради Київської області

Будник Аліна Володимирівна, головний спеціаліст управління освіти виконавчого комітету Обухівської міської ради Київської області

Єременко Раїса Іванівна, завідувача дошкільним навчальним закладом (ясла-садок) комбінованого типу «Світлячок» Обухівської міської ради Київської області

Зборовська Олена Вікторівна, вихователька дошкільного навчального закладу (ясла-садок) комбінованого типу «Пролісок» Обухівської міської ради Київської області

Йосипенко Наталія Іванівна, учителька мистецтва Академічного ліцею №4 Обухівської міської ради Київської області

Кирилюк Віта Миколаївна, заступник директора з навчально-виховної роботи Григорівського ліцею Обухівської міської ради Київської області

Коваль Оксана Іванівна, завідувача господарством Академічного ліцею ім. Володимира Мельника Обухівської міської ради Київської області

Литовченко Леся Володимирівна, завідувача дошкільним навчальним закладом (ясла-садок) комбінованого типу «Дударик» Обухівської міської ради Київської області

Мазорчук Оксана Олександрівна, вихователька дошкільного навчального закладу (ясла-садок) комбінованого типу «Зірочка» Обухівської міської ради Київської області

Романюк Ольга Романівна, директорка Маловільшанської гімназії Обухівської міської ради Київської області

Шевченко Алла Вікторівна, учителька математики, інформатики Академічного ліцею №1 імені А.С. Малишка Обухівської міської ради Київської області

Щербань Ольга Миколаївна, учителька української мови та літератури Академічного ліцею №1 імені А.С. Малишка Обухівської міської ради Київської області

Хімич Наталія Миколаївна, соціальний педагог Академічного ліцею №5
Федоров Олег Васильович, лаборант Академічного ліцею №5

Косюга Тетяна Миколаївна, учителька математики Академічного ліцею №3
Гук Тетяна Василівна, учителька початкових класів Академічного ліцею №3

ГРАМОТОЮ ОБУХІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ТА ОБУХІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ВІЙСЬКОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ:

Михайлова Ірина Петрівна, директорка Академічного ліцею імені Володимира Мельника

Куц Тамара Іванівна, заступник директора з господарчої частини Академічного ліцею №3

Слесарчук Валентина Іванівна, заступник директора з адміністративно-господарської роботи Академічного ліцею №5

Шевченко Надія Володимирівна, консультант Комунальної установи «Центр професійного розвитку педагогічних працівників» Обухівської міської ради Київської області

ПОДЯКОЮ ДОБРОВОЛЬНОГО ФОРМУВАННЯ №1 ОБУХІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРИАЛЬНОЇ ГРОМАДИ:

Марченко Вікторія Михайлівна, директорка Академічного ліцею № 4
Дубровська Аліна Петрівна, заступник начальника Управління освіти Виконавчого комітету Обухівської міської ради

Коломієць Олена Геннадіївна, начальник Управління освіти Виконавчого комітету Обухівської міської ради
Андрійчук Світлана Андріївна, головний спеціаліст Управління освіти Виконавчого комітету Обухівської міської ради Київської області

Перепелиця Марина Юрївна, головний спеціаліст Управління освіти Виконавчого комітету Обухівської міської ради Київської області

Усиченко Юлія Іванівна, провідний спеціаліст Управління освіти Виконавчого комітету Обухівської міської ради Київської області

Парфенюк Світлана Григорівна, фахівць (консультант) Комунального закладу Обухівської міської ради «Обухівський міський інклюзивно-ресурсний центр»

Герасимчук Оксана Василівна, завідувача дошкільним навчальним закладом (ясла-садок) комбінованого типу «Рушничок» Обухівської міської ради Київської області

Голованенко Наталія Сергіївна, вихователь-методист дошкільного навчального закладу (ясла-садок) комбінованого типу «Рушничок»

Григорова Марина Іванівна, старша медична сестра дошкільного навчального закладу (ясла-садок) комбінованого типу «Рушничок»

Іщенко Ольга Андріївна, бухгалтер Управління освіти Виконавчого комітету Обухівської міської ради Київської області

Осадча Людмила Степанівна, завідувача господарством дошкільного навчального закладу (ясла-садок) комбінованого типу «Рушничок»

ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ НАУКИ ДЕПАРТАМЕНТУ ОСВІТИ І НАУКИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ:

Яхновська Тетяна Василівна, заступник директора з навчально-виховної роботи Академічного ліцею №3

Телеган Людмила Сергіївна, заступник директора з навчально-виховної роботи Академічного ліцею імені Володимира Мельника

ГРАМОТА ДЕПАРТАМЕНТУ ОСВІТИ І НАУКИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ:
Плюта Світлана Василівна, директорка Долинянської гімназії

ПОДЯКА КОМУНАЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ «КИЇВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ»:

Шевченко Алла Вікторівна, учитель інформатики, математики Академічного ліцею №1 імені А.С. Малишка, керівник обласної педагогічної студії «Цифрові інструменти розвитку інформаційно-комунікаційної компетентності учасників освітнього процесу»

Спіленко Олена Костянтинівна, учитель предмету «Технології» Академічного ліцею №1 імені А.С. Малишка, керівник обласної педагогічної студії «Цифрові інструменти розвитку інформаційно-комунікаційної компетентності учасників освітнього процесу»

Крук Валентина Іванівна, учитель української мови та літератури Академічного ліцею №1 імені А.С. Малишка, керівник обласної педагогічної студії «Цифрові інструменти розвитку інформаційно-комунікаційної компетентності учасників освітнього процесу»

Комогорова Марина Іванівна, керівник гуртка Обухівського центру творчості дітей юнацтва та молоді «Романтик», керівник обласної педагогічної студії «Реалізація компетентного підходу на заняттях гуртка англійської мови»

ПОДЯКА КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ:

Лукашук Наталія Володимирівна, головний бухгалтер Управління освіти Виконавчого комітету Обухівської міської ради Київської області

Хоменко Надія Вікторівна, директорка Академічного ліцею № 3
Романюк Ольга Романівна, директорка Маловільшанської гімназії Обухівської міської ради Київської області

Коновал Антоніна Іванівна, директорка Академічного ліцею № 5
Рогоза Тетяна Григорівна, завідувача дошкільним навчальним закладом (ясла-садок) комбінованого типу «Катруся» Обухівської міської ради Київської області

Трофименко Діна Миколаївна, директорка Германівського ліцею Обухівської міської ради Київської області

ПОДЯКОЮ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ:
Козленко Володимир Олександрович, вчитель фізичної культури Академічного ліцею № 5

Щербань Юрій Вікторович, вчитель фізичної культури Академічного ліцею № 5

ОЛЕКСІЙ КУЛЕБА: «НЕ НЕХТУЙТЕ СИГНАЛАМИ ПОВІТРЯНОЇ ТРИВОГИ ТА СПУСКАЙТЕСЯ В УКРИТТЯ»

Правило безпеки №1: під час повітряної тривоги перебувати в укритті до відбою. Про це повідомив голова Київської ОВА Олексій Кулеба в Telegram.

«238 день повномасштабного вторгнення. Ворог продовжує обстрілювати наші населені пункти та критичну інфраструктуру. Звертаюся до кожного: подбайте про свою безпеку. Не нехтуйте сигналами повітряної тривоги та спускайтеся в укриття», - зазначив Олексій Кулеба. Також він додав, якщо поруч немає укриття - потрібно пам'ятати про пра-

вило «двох стін». Як сховище, можна використовувати й підвали, цокольні поверхи будівель, підземні паркінги та переходи.

Крім того, голова КОВА розповів, що в області можливі планові відключення електроенергії.

«Щоб їх не було - заощадливо використовуйте електроприлади. Майте зарядженими підживлювачі для телефонів, зробіть запаси води - на випадок проблеми з водопостачанням», - додав він.

Зокрема варто обмежити використання електроприладів у

пікові години - з 6:00 до 9:00 ранку та із 17:00 до 23:00 вечора.

Серед іншого, жителі Київщини мають пам'ятати, що фото- та відеофіксація роботи ППО, збиття ворожих повітряних об'єктів та місця ударів може зашкодити роботі ЗСУ. Тому важливо цього не робити.

«Ворог хоче злякати нас, українців. Але ми з вами знаємо, що йому це не вдасться. Якби удари не завдавав окупант, ми вистімо його переможемо!», - підсумував очільник адміністрації.

ПЕДАГОГИ ВІДЗНАЧИЛИ ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

Велика педагогічна родина Обухівської МТГ відзначила професійне свято. Урочистий захід відбувся напередодні Дня працівників освіти.

Заступник міського голови Антоніна Шевченко привітала педагогів з нагоди свята, подякувала колективам дошкільних закладів, шкіл за те, що вони нині не тільки виховують і навчають дітей, а й допомагають нашим ЗСУ, підтримують переселенців.

«Вам доводиться навчати дітей в умовах, які ми не могли передбачити. Ви робите надзвичайно важливу справу, адже крім своїх професійних обов'язків, берете на себе відповідальність за життя і безпеку дітей, намагаєтесь знайти підхід до кожного учня. Щиро вдячні вам за професіоналізм, витримку, за вміння долати виклики, за те, що у такий складний час навчаєте дітей кращим людським якостям. Без сумніву можна сказати, що наша освітня галузь є зразковою. Прикладом цьому є визнання нашої громади кращою у Київській області по підготовці до нового навчального року. Доземний уклін вам, педагогі, за виховання справжніх патріотів України. Адже серед захисників нашої держави ваші сини, чоловіки, батьки, брати та учні», - наголосила Антоніна Василівна.

За самовідданість і активну громадянську позицію подякувала педагогам начальник Управління освіти Виконкому Обухівської міської ради Олена Коломієць. Вона відзначила високий рівень розвитку освіти, наголосила, що цього року вдалося провести мультипредметний тест, подякувала за титанічний труд у створенні в освітніх закладах укриттів.

Олена Геннадіївна, зокрема, сказала: «Ми тут тримаємо свій освітній фронт. З перших днів повномасштабного вторгнення ми об'єдналися, щоб чим уміємо допомагати армії, вимушеним переселенцям, які перебувають на території нашої громади. Ми отримали такий досвід, з яким раніше не стикались. Влітку усі ми зробили можливе і неможливе, аби з 1 вересня розпочався навчальний рік. Кожен із нас усвідомлює, що освіта є дійсно стратегічною галуззю держави. Бажаю усім здоров'я, витримки і сил, щоб з кожним днем наближати нашу перемогу».

Подяками та грамотами різного рівня відзначено кращих освітян нашої громади.

Олена ДРАЧУК
Фото Миколи КРИВОШЕЇ

